

пойци, полудивия Елининъ неправилен и най-малка разлика между туй което го има и това което го нѣма; той не дирилъ истина-та, ами само вървалъ. Ако случайно да бѣхте му рѣкли, че нѣма въ Сицилия еднокони Циклопи, той щеше толкози много да се расърди за това богухулство, колко-то ако отвъргахте сичко-то подземно царство на Плутона. Тѣзи баснословни измислици се приимали по тая причина, че нѣмало оште на него време никаква критика, нито било дозволено да се критикува. Незакачай ништо — нито главни-тѣ начала, нито частни-тѣ — то е най-добрѣ. Но така не-може до-вѣка да остане. Трѣбало Елини-тѣ сами да упознаятъ изблизу Сицилия и навѣрно нештеше вече да има Циклопи. Трѣбало само единъ пѣтъ да се улови лъжа-та на митология-та (баснословие-то) и критика-та веднага щеще захване своя-та работа. Ако нѣма на този свѣтъ Циклопи, то твърдѣ лесно може да нѣма ни праведни Етиопи; и по тоя начинъ едно цитание би вървяло елѣдъ друго, трете и т. н. дордѣ най-сетнѣ хора-та се свѣстятъ и начнѣтъ да невѣрватъ вече на таквизи бабини деветини.

Въ 670 год. преди Христа Египтини-тѣ първи пѣтъ пуснахъ чужденци въ свои-тѣ пристаништа. Полудиви-тѣ, но даровити Елини видяхъ съ очи-тѣ си една отъ най-стари-тѣ цивилизации на земя-та. Сичко, което видяхъ тѣ въ Египетъ, трѣбаше много да ги стрѣсне и зачуди. Периодическо-то наводнение на рѣка-та Нилъ, многообразни-тѣ канали, които служили за поливане на нивя-та; астрономически-тѣ наблюдения на Египетски-тѣ жреци, тѣхно-то геометри-